

Iranska folkets Fedai Guerilla: Leve 1:a maj, Arbetarklassens internationella solidaritetsdag!

2022-05-01

I år firar världens arbetare sin internationella dag i en situation där det imperialistiska kriget i Ukraina sprider sin demoniska skugga över alla länder. Som ett resultat av detta krig har priserna på varor som arbetare och de andra förtryckta behöver stigit, och i vissa länder har, bortsett från prisstegringen, folkets grundläggande förnödenheter blivit knappa.

USA:s och EU:s sanktioner mot den ryska imperialismen under detta orättvisa krig har skapat en situation där, i nästan alla länder, stigande bränslepriser i allt större utsträckning påverkar arbetarnas liv i större skala.

Detta krig, som fört enligt de två imperialistiska blockens olika intressen, har förutom alla de katastrofala mord och tragedier som det har orsakat i Ukraina, och förutom de förödande ekonomiska effekterna på livet av arbetare och lägre klasser i europeiska länder, har också blivit en förevändning att så mycket som möjligt begränsa arbetarnas protester och kamp mot det kapitalistiska systemet. Det som dock sticker ut idag är å ena sidan tillväxten av arbetarnas kamp i världens alla hörn och å andra sidan framväxten av hög medvetenhet i dessa kamper.

Vi ser att arbetarklassens ledare i samband med kriget i Ukraina är medvetna om att detta krig strider mot deras intressen. Uttryck av denna medvetenhet kan ses i arbetarnas ansträngningar särskilt i Italien och Grekland, för att förhindra att militär utrustning skickas till Ukraina, och i solidaritetsförklaringen från vänsterdemonstranter på olika platser med arbetarna i Ryssland och Ukraina.

I Italien vägrade arbetare på flygplatsen Galileo i Pisa lasta ett plan med vapen markerat "humanitär hjälp", och en facklig företrädare sa att arbetare hade hindrats från att lasta planet på grund av att det fanns vapen i lasten. I Grekland vägrade arbetare vid de grekiska järnvägarna i Thessaloniki flytta amerikanska och NATO-stridsvagnar till Alexandroupolis, en hamn i norr. Efter protesten ingrep grekiska fackföreningar och krävde att landets järnvägsdepåer inte skulle användas "för att överföra USA:s och Natos arsenaler till grannländerna". Dessa fakta visar å ena sidan det här antifolkkrigets konflikt mot arbetarnas intressen och å andra sidan de progressiva arbetarnas medvetenhet om det.

Bortsett från den olycksbådande skuggan av detta reaktionära krig, firar arbetarna sin dag i år i en situation då en stor del av arbetarklassen, särskilt i länder under imperialistisk dominans, länder som Iran, länder som styrs av diktatoriska regimer, till och med berövas friheten att fritt fira sin dag.

I Iran förhindrar den imperialismberoende islamiska republiken, som har undertryckt alla oberoende arbetarrörelser genom att använda repressalier såsom Uppsägning, piskning och fängelse, och som har berövat arbetarna möjligheten att organisera sig, också det fria firandet av sin dag, första maj.

På grund av diktaturens dominans i Iran, som är det direkta resultatet av det beroende kapitalistiska systemet i vårt samhälle, trots den dagliga utvidgningen av arbetarkamper, är spridningen av

arbetarnas led ett av de mest framträdande dragen i kampen i vårt samhälle. Detta faktum och det flagranta och skamlösa försvaret av den arbetarfientliga regeringen i den Islamiska republiken mot de tyranniska kapitalisterna har tillåtit denna parasitklass att brutalt utnyttja arbetarna så att kapitalisterna till och med vägrar betala arbetarnas magra löner i tid och av denna anledning står idag iranska arbetare vid produktions- och serviceenheterna inför ett problem som kallas "betalning i efterskott".

Sålunda, när arbetarnas löner inte har betalats ut på många månader, spenderas det mesta av de kämpande arbetarnas energi i deras protester och kamper mot kapitalisterna och de omänskliga förhållanden som de har skapat för arbetarna för att få sina löner i efterskott.

Arbetarklassens icke-enade fronter, deras brist på en kämpande fackförening och frånvaron av en kommunistisk organisation som försvarar arbetarklassens intressen rubbar naturligtvis maktbalansen, även i en tid av stor kris för landets ekonomi och den kapitalistiska ekonomin med stagnation och inflation. Den har skapat förluster för arbetarna och fördel för kapitalisterna. Under sådana omständigheter har parasitkapitalister som försörjer sig på arbetarnas arbete funnit möjlighet att inte enbart begränsa arbetarnas krav inom en viss ram och enkelt avskeda arbetare som protesterar, utan även på senare tid vägra betala den minimilön som aviserats av "Högsta arbetsrådet".

Det naturliga resultatet av den islamiska republikens antiarbetspolitik är att skydda inhemska och utländska kapitalisters intressen, att sprida fattigdom och elände bland arbetarna så att majoriteten av dem tvingats leva under den aviserade fattigdomsgränsen. I en sådan situation måste våra hårt arbetande arbetare hitta ett sätt att försörja sig själva och sina familjer genom att ge efter för smärtsam övertid eller hitta ett andra och även ett tredje arbete.

Ovanstående fakta påminner återigen arbetarna om att så länge som det kapitalistiska systemet består och den islamiska republiken, som detta systems vakthund, skyddar den med vapen, fängelse, tortyr och mord, finns det ingen väg ut ur den nuvarande katastrofala situationen.

Det naturliga förloppet i detta mödosamma liv har också visat arbetarna att de måste kanalisera huvudriktningen i sin kamp för att störta den islamiska republikens antiarbetarregim och den förtryckande kapitalistiska ordningen. Naturligtvis är det ouppnåeligt att uppnå detta mål under styret av en gränslös diktatur i Iran utan arbetarklassens organiserade våld, och av denna anledning måste de ledande arbetarna gå samman med arbetarklassens revolutionära intellektuella så att de först stegen tas till att bilda politisk-militära grupper så att massornas revolutionära kamp får form. Det är enbart genom att arbetarna organiseras och leder massornas kamp så att massorna kan störta den islamiska republiken och det härskande exploateringsystemet. Endast i en sådan process kommer arbetarna som har varit utsatta för ett enormt förtryck att kunna leva ett anständigt liv.

Leve 1:a maj, den internationella arbetardagen!

Ned med den imperialismberoende iranska islamiska republiken!

Nej till de imperialistiska krigen!

Seger åt arbetarnas- och de förtrycktes kamp runt om i världen!

Iranska Folkets Fedai Guerilla

2022-04-18